

Neemia 6

Versete călăuzitoare: Neemia 6

Viclenie

Neemia 6.1-3: Și a fost așa: când au auzit Sanbalat și Tobia și Gheșem arabul și ceilalți vrăjmași ai noștri că eu reconstruiam zidul și că nu mai rămăsese spărtură în el (deși în timpul acela încă nu pusesem ușile la porți), Sanbalat și Gheșem au trimis la mine, spunând: „Vino, să ne întâlnim împreună în satele din șesul Ono“. Dar ei gândeau să-mi facă rău. Și le-am trimis soli, spunând: „Eu fac o lucrare mare și nu pot să cobor. De ce să înceteze lucrarea, lăsând-o și coborând la voi?“

Natura împotrivirii: Vrăjmașul își schimbă aici forma de luptă. Când el a văzut că lupta era fără perspectivă de succes din cauza vegherii și a pregătirii de luptă a lui Neemia și a iudeilor, el a schimbat viclenia luptei și a spus: „Vino, să ne întâlnim împreună!“ În aceasta era cuprins ceva foarte ispitor. Deoarece ei nu au putut nimic obține prin vrăjmășie vizibilă, au trecut la prietenie fățarnică. Vrăjmașul nu mai avea mult timp, căci zidul era aproape de terminare și curând se vor pune porțile și atunci va deveni mult mai greu să întreprinzi ceva împotriva Ierusalimului (Neemia 6.1).

Vrăjmașul trebuie să recunoască că o întâlnire în interiorul zidurilor era imposibilă. De aceea el încearcă să atragă pe Neemia afară din cetate. Noi trebuie să purtăm toată armura lui Dumnezeu:

- **Efeseni 6.11:** ... ca să puteți sta împotriva *uneltirilor diavolului*.

Și în timpul nostru este o mișcare ecumenică și o mișcare a alianței. Aceste mișcări încearcă să „atragă” pe creștini într-un alt loc, pentru ca acolo să aibă părtășie cu creștini cu care niciodată nu s-ar fi putut practica părtășia, din cauza învățaturii fundamental falsă. În cadrul acestei mișcări nu este vorba în primul rând de a strânge pe adevărații copii ai lui Dumnezeu, ci să se unească diferite grupe, sisteme și biserici. Însă aceasta niciodată nu este gândul Sfintei Scripturi.

S-ar putea ca nu tot ce se face în aceste mișcări să fie rău, și cu toate acestea noi nu suntem chemați să activăm acolo împreună. Când Ioan a spus odată Domnului: „Învățătorule, noi am văzut pe cineva scoțând demoni în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu ne urma”, Domnul Isus i-a spus: „Nu-l opriți”, însă El nu a spus: „Mergeți după el.” Nu este treaba noastră să interzicem astfel de mișcări sau să luptăm împotriva lor. Deseori se participă chiar din motive și imbolduri sincere; dar cu toate acestea nu suntem chemați să lucrăm împreună acolo. Fii un Neemia și nu asculta de cuvintele: „Vino, să ne întâlnim împreună în satele din șesul Ono!” – dacă nu putem avea părtășie în interiorul zidurilor, atunci nu putem avea nici în afara lor.

Repetare

În afară de aceasta, dușmanul a pus mâna pe una din armele lui cele mai iubite: repetarea. El a încercat de patru ori să atragă pe Neemia afară din Ierusalim. Nu cunoaștem și noi din viața personală această armă a vrăjmașului? Probabil prima dată am fost statornici, eventual și a doua și a treia oară; dar de cât ori nu se întâmplă ca mai devreme sau mai târziu să fim înfrânți de vrăjmaș? Să ne gândim la Samson, care timp de șapte zile a fost încolțit de soția lui ca să-i dezlege ghicitoarea (Judecători 14). Sau la cealaltă soție a lui, Dalila, care de asemenea l-a strâmtorat să-i facă cunoscut taina puterii lui; și în cele din urmă Samson a ajuns totuși slab:

- **Judecători 16.15-17:** Și ea i-a zis: „Cum poți să spui: «Te iubesc!»», când inima ta nu este cu mine? În aceste *trei rânduri* m-ai înșelat și nu mi-ai spus în ce stă puterea ta cea mare“. Și a fost așa: *a stăruit de el* cu vorbele ei zilnic și *l-a silit*, așa că sufletul lui a fost mâhnit până la moarte. Și și-a deschis toată inima și i-a zis: „N-a trecut brici pe capul meu, pentru că sunt nazireu al lui Dumnezeu din pântecul mamei mele; dacă voi fi ras, atunci puterea mea se va depărta de la mine și voi slăbi și voi fi ca orice om“.

Să ne gândim la Domnul nostru, cum El de trei ori a fost ispitit de diavolul. Care a fost răspunsul Lui scurt și concis? „Este scris.“ Neemia a rămas statornic în această situație. De ce?

Remediul: Neemia avea darul deosebirii duhurilor (compară cu 1 Corinteni 12.10; 1 Ioan 4.1). El era așa de mult în prezența lui Dumnezeu, că el a putut recunoaște imediat șiretlicul vrăjmașului. Răspunsul era la fel de scurt și concis ca și răspunsul Domnului în pustie, când L-a ispitit diavolul:

Neemia 6.3: Eu fac o lucrare mare și nu pot să cobor.

Dacă noi nu putem să venim împreună cu cineva în interiorul zidurilor, atunci nu putem veni nici în afara lor – noi putem veni împreună cu creștinii (ca Adunare) numai acolo unde Domnul Isus dorește să lase Numele Său să locuiască. Dacă de exemplu noi ne-am dat seama de multele învățături rele din creștinătatea cu numele, atunci niciodată nu ne va veni gândul să mergem acolo, ca să serbăm un serviciu divin. Pentru aceasta nu era necesar din partea lui Neemia să facă nici măcar o rugăciune.

În zilele noastre este înclinarea să se spună: atâta timp cât nu frângem pâinea împreună putem avea părtășie și cu acei credincioși a căror umblare nu este în ordine sau chiar trăiesc în păcate mari. – Aceasta este o părere total nebiblică (compară cu 1 Corinteni 5; 2 Timotei 2 și multe altele).

Acuzații publice și false

Neemia 6.5-9: Atunci Sanbalat a trimis la mine pe slujitorul său, în felul acesta, a cincea oară, cu o scrisoare deschisă în mâna sa, în care era scris: „S-a auzit între națiuni, și

Gașmu zice că tu și iudeii aveți de gând să vă răsculați, de aceea construiești tu zidul; și, potrivit acestor vorbe, tu vei ajunge împăratul lor. Și ai pus chiar profeți ca să strige cu privire la tine în Ierusalim, zicând: «Este un împărat în Iuda!» Și acum se va da de știre împăratului potrivit cuvintelor acestora; vino deci acum să ne sfătuim împreună“. Și am trimis la el, spunând: „Nu s-au făcut astfel de lucruri cum spui tu, ci tu le născocеști chiar din inima ta“. Pentru că toți voiau să ne înspăimânte, zicând: „Le vor slăbi mâinile de la lucrare și ea nu se va face“. Și acum, Dumnezeule, întărește-mi mâinile!

Natura împotrivrării: După ce vrăjmașul a probat de patru ori atacul anterior, el se folosește acum de o formă mai puternică de viclenie, prin aceea că scrie o scrisoare deschisă și discreditează pe Neemia și lucrarea lui. Câtă nenorocire s-a produs prin scrisorile deschise, și cât de des creștini serioși au fost învinovați prin astfel de scrisori de lucruri false; cum s-a discreditat întreaga Adunare/Biserică prin astfel de scrisori fatale!

Remediul: Neemia acordă adevărului locul care i se cuvine. Noi nu trebuie să lăsăm totul să treacă pe lângă noi fără luptă. Dacă suntem atacați pe nedrept, uneori se poate recomanda să scriem o prezentare contrară; aceasta ne arată felul de comportare al lui Neemia. Noi citim și despre Domnul Isus că El a tăcut când I s-au adus unele acuzații false, dar și că El a spus cu privire la o acuzare falsă:

- **Ioan 18.23:** Isus i-a răspuns: „Dacă am vorbit rău, mărturisește despre răul acesta; iar dacă am vorbit bine, de ce Mă lovești?”

Este foarte remarcabil, că Neemia spune în acest context: „Și acum, Dumnezeule, întărește-mi mâinile!” – el merge la Dumnezeu cu orice nevoie, acesta este caracterul unui rob slujitor adevărat al lui Dumnezeu. Și aici ne gândim la Domnul nostru, care în cel mai mare necaz a căutat fața lui Dumnezeu în grădina Eden. Neemia recunoaște, că puterea lui nicidecum nu este suficientă împotriva acestui atac. El se sprijină în totul pe Dumnezeu!

Întărâtat la frică

Neemia 6.10-14: Și eu am mers la casa lui Șemaia, fiul lui Delaia, fiul lui Mehetabeel, care se închisese. Și el a zis: „Să ne întâlnim la casa lui Dumnezeu, înăuntrul templului, și să închidem ușile templului; pentru că ei vin să te ucidă: da, noaptea vin să te ucidă“. Și am zis: „Un om ca mine să fugă? Și cine, fiind ca mine, ar putea să intre în templu și să trăiască? Nu voi intra!“ Și am cunoscut că, iată, nu-l trimisese Dumnezeu; pentru că el rostea profeția aceasta împotriva mea; și Tobia și Sanbalat îl tocmiseră. Pentru aceasta era tocmit, ca să mă înspăimânte și să fac așa și să păcătuesc, și să aibă cu ce să-mi scoată nume rău, ca să mă învinuiască. Adu-Ți aminte, Dumnezeul meu, de Tobia și de Sanbalat, potrivit cu aceste fapte ale lor și, de asemenea, de profetesa Noadia și de ceilalți profeți care voiau să mă înspăimânte.

Natura împotrivrării: Vrăjmașul încearcă să-i producă teamă și groază lui Neemia. Pentru aceasta el nu se dă înapoi să constrângă un preot pentru scopurile lui.¹ Când conducătorii spirituali ai poporului eșuează, atunci întotdeauna este o provocare deosebită pentru poporul

¹ Din Neemia 10.8 putem deduce că Șemaia era preot.

lui Dumnezeu. Unii arată foarte spirituali, însă inima lor este departe de o viață trăită cu Dumnezeu. Probabil nu este chiar așa de rar în timpul nostru, că unii pot rosti rugăciuni frumoase duminică și în timpul săptămânii nu se vede nimic la ei dintr-o viață spirituală trăită cu Dumnezeu. Domnul Isus a citat odată pe profetul Isaia cu cuvintele:

- **Matei 15.8:** Poporul acesta Mă onorează cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

Tobia și Sanbalat au dat bani preotului Șemaia ca să-i inspire frică lui Neemia și să-l provoace la o faptă care ar fi fost pe placul vrăjmașului. Pentru Neemia, care nu era din neamul preoților, îi era interzis să se închidă în Templu; numai preoții aveau intrare în Templu, și Neemia știa aceasta foarte bine. Evident el cunoștea istoria lui Ozia, care a intrat în Locul Preasfânt ca să tămâieze și apoi a fost lovit cu lepră (compară cu 2 Cronici 26.16-21).

Este îngrozitor dacă trebuie să constatăm că frați sau surori, în care ne-am încrezut mulți ani, se lasă folosiți ca unelte ale vrăjmașului – pentru început pare să fie foarte lingușitor și onorabil, rămâne totuși minciună și neadevăr. Atacul a venit direct din casa lui Dumnezeu, căci nu era vorba numai de preotul Șemaia, ci și de profetesa Noadia și ceilalți profeți. Sper ca noi în zilele noastre să fim așa de aproape de Domnul ca Neemia și recunoaștem viclenia dușmanului. Dacă elemente străine amenință să pătrundă în adunările noastre, putem noi atunci recunoaște: „Aceasta nu este glasul Domnului meu”?

Remediul. Neemia stătea de partea unui Dumnezeu puternic. El nu era nicidecum îngâmfat, când a spus:

Neemia 6.11a: Un om ca mine să fugă?

Aceasta devine imediat clar, dacă citim cum continuă versetul:

Neemia 6.11b: Și cine, fiind ca mine, ar putea să intre în templu și să trăiască? Nu voi intra!

Pe Neemia îl preocupa lucrarea lui Dumnezeu și ascultarea față de Dumnezeu. Dumnezeu a încredințat lui Neemia această lucrare, și atunci El va da și puterea s-o facă, fără să încalce poruncile clare ale Aceluia care l-a trimis în lucrare.

Neemia era conștient că Dumnezeu era mai tare decât toți împotrivorii. Neemia era un om care cunoștea foarte bine Cuvântul lui Dumnezeu. În felul acesta a învățat să deosebească duhurile. Cu cât cunoaștem mai mult Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât mai bine putem cunoaște vicleniile diavolului. Vom observa imediat, când nu este glasul Domnului, chiar dacă glasul vine într-o îmbrăcăminte aparent spirituală.

Neemia poseda darul deosebirii duhurilor:

- **1 Ioan 4.1:** Preaiubiților, nu credeți orice duh, ci *cercetați duhurile dacă sunt de la Dumnezeu*; pentru că mulți falși profeți au ieșit în lume.
- **1 Corinteni 12.10:** ... altuia i s-a dat lucrări de putere; și altuia, profeție; și altuia, *deosebirea duhurilor*; și altuia, felurite limbi; și altuia, interpretarea limbilor.
- **Evrei 5.14:** .. iar hrana tare este pentru cei maturi, care, *prin obișnuință, au simțurile deprinse să deosebească binele și răul*.

Cât de des tocmai bătrânii, cărturarii, mari preoți și fariseii au încercat să-L atragă pe Domnul într-o capcană. Cât de mult trebuie să-L fi îndurerat pe Domnul, să vină la ai Săi și să vadă, că ai Lui nu-L voiau.

Să pui vrăjmașul într-o lumină bună

Neemia 6.17-19: Și, în zilele acelea, mai-marii lui Iuda au trimis multe scrisori lui Tobia și cele de la Tobia veneau la ei. Pentru că erau mulți în Iuda legați cu el prin jurământ, fiindcă era ginere al lui Șecania, fiul lui Arah; și Iohanana, fiul său, luase de soție pe fiica lui Meșulam, fiul lui Berechia. Ba încă vorbeau înaintea mea și de binefacerile lui și-i spuneau cuvintele mele. Și Tobia trimitea scrisori ca să mă înspăimânte.

Natura împotrivirii: O altă mutare de șah preferată de diavolul este să pună vrăjmașul într-o lumină bună. Cineva aduce o învățătură care strică (de exemplu împăcarea generală) și i se duce vestea: „Acesta este un frate foarte iubit, el a făcut foarte mult bine, el îngrijește de săraci și de cei slabi, el este un lucrător harnic în Împărăția lui Dumnezeu” și așa mai departe. Pavel a atenționat deja destul de devreme de „lupii în piei de oaie”. În timpul din urmă antihrist va arăta ca un miel, dar va vorbi ca un balaur (Apocalipsa 13.11). Și astăzi sunt mulți care în exterior arată ca mieluseii plăcuți și totuși sunt lupi răpitori și sunt inspirați de balaur (diavolul) și nu cruță turma (compară cu Faptele apostolilor 20.29).

Remediul: Aici nu citim direct ce a întreprins Neemia împotriva acestei viclenii a vrăjmașului. Însă știm un lucru: El nu s-a lăsat abătut de la concepția lui. El a continuat neclintit lucrarea lui Dumnezeu. Citim aceasta apoi în capitolul 7.

Face parte din particularitatea foarte deosebită a cărții Neemia, că vedem pe acest om al lui Dumnezeu mereu în apropierea lui Dumnezeu; în felul acesta el a rezistat la toate atacurile vrăjmașului. Este impresionant cât de bine cunoștea acest Neemia „normal” Cuvântul lui Dumnezeu. Căci el nu era nici preot, nici profet, nici cărturar și nici nu avea o Biblie, pe care s-o poarte permanent cu el. Pentru noi este așa de simplu să citim în Biblie, și cu toate acestea neglijăm deseori s-o facem. Sper ca Neemia să ne fie o încurajare mare să citim Biblia în fiecare zi. Sunt deja alți oameni ai lui Dumnezeu care au căzut înaintea vrăjmașului – să ne gândim la profetul Ilie sau la apostolul Petru. Dacă deja Domnul Isus nu a cunoscut o altă armă, decât „Este scris!” – cu cât mai mult noi avem nevoie de aceasta?